

Evde Yaşayan Yaşlı Kişilerle Hastanede Yaşayan Yaşlı Kişilerin Kognitif Açısından Karşılaştırılması

Onur ALTUNTAŞ*, Ayşe GÖKTAŞ**, Mina MOZAYAN**, Mine UYANIK*

*Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü

**Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı evde yaşayan yaşlı kişilerle hastanede yaşayan yaşlı kişilerin günlük yaşam aktiviteleri ve kognitif açıdan karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza evde yaşayan 7'si erkek (yaş ort: 74.42±5.50 yıl); 9'u kadın (yaş ort: 75.88±9.22 yıl) olmak üzere 16 yaşlı birey; hastanede kalan 9'u kadın (yaş ort: 76.00±10.02 yıl); 5'i erkek (yaş ort: 76.25±8.42 yıl) 14 kişi katıldı. Tüm bireylere Rutin Görev Envanteri uygulandı. Bütün birey ve/veya yakınlarına aydınlatılmış onam formu imzalatıldı. **Sonuçlar:** Günlük yaşam aktiviteleri (GYA) açısından her iki grup karşılaştırıldığında evde yaşayan bireylerin aldığı ortalama toplam puan 4.5±0.5; hastanede yaşayan bireylerin aldığı puan 4.0±1.5'dir. Yardımcı GYA'lara baktığımızda ise evde yaşayan yaşlı kişiler 4.1±1.18 puan alırken; hastanede yaşayanlar 3.4±1.25 puan almıştır. İletişime baktığımızda ise evde yaşayanlar 4.6±1.22; hastanede yaşayanlar 4.3±1.38 puan almıştır. GYA, Yardımcı GYA ve iletişim açısından her iki grup karşılaştırıldığında evde yaşayanların aldığı puanlar daha yüksek olmasına rağmen bunun istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulunmuştur (p>0,05). **Tartışma:** Hem evde yaşayan bireylerin hem de hastanede kalan bireylerin GYA, yardımcı GYA ve iletişim konusunda değerlendirilmeleri gerektiği ve ergoterapi müdahale programlarında da mutlaka bunların eğitimlerinin verilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

The Comparison of the Cognitive Aspects in Older People Living At Home and Those Who Live in the Hospital

Purpose: Aim of the study is to compare the cognitive aspects of older people living at home and those who live in the hospital. **Material and Methods:** To the study, 16 older people living at home attended. 7 of them were men (average of age: 74.42±5.50 year) and 9 of them were women (average of age: 75.88±9.22 year). Also, 17 individuals living in hospital attended. 9 of them were women (average of age: 76.00±10.02 year) and 5 of them were men (average of age: 76.25±8.42 year). **Results:** When the two groups were compared in terms of activities of daily living (ADL), the total points of the individuals living at home were 4.5±0.5; the points of the individuals living at hospital were 4.0±1.5. When we looked at instrumental ADL, individuals living at hospitals scored 3.4±1.25 while older people living at home scored 4.1±1.18. When we looked at communication, individuals living at home got 4.6±1.22 points; individuals living at hospital got 4.3±1.38 points. When both groups were compared in terms of ADL, instrumental ADL and communication, although individuals living at home got higher points, it has been found out that it is statistically meaningless (p>0.05). **Conclusion:** We agree that both individuals living at home and the ones living at hospital need to be evaluated in the matter of ADL, instrumental ADL and communication and their educations definitely need to be given in the occupational therapy intervention programmes.